

begrænsninger i vareforsyningen kan begrundes indførelse af maksimalpriser m. v.

Udtrykket „finansiel sammenknytning“ er uklart og bør udgå.

Som det fremgår af det foran anførte, finder vi den foreslåede formulering af § 2 uheldig. Det bør efter vor formening angives, at loven finder anvendelse i tilfælde, hvor enkeltvirksomheder eller sammenslutninger udøver en væsentlig indflydelse på prisforhold m. m. indenfor hele landet eller væsentlige områder af dette, eller i tilfælde, hvor der træffes aftaler, vedtagelser og bestemmelser, der udøver en sådan indflydelse.

Hvis indgreb fra det offentliges side overhovedet skal nævnes i en permanent lov blandt de konkurrencebegrænsende faktorer — hvad vi som anført må udtale os imod — må loven i hvert fald formuleres således, at ret til indskriden alene foreligger, dersom sådanne indgreb har medført urimelige priser.

Med henvisning til nedenstående bemærkninger til forslaget § 19 om domstolens prøvelsesret henstilles, at bestemmelsen i § 2, stk. 3, formuleres således, at der ikke kan herske tvivl om, at også de afgørelser, som handelsministeren træffer i henhold til denne bestemmelse, er undergivet domstolsprøvelse.

ad § 6. Princippet, som ligger til grund for formuleringen af § 6, stk. 3, hvorefter enkeltvirksomheder og sammenslutninger kun skal anmeldes efter påkrav, bør udstrækkes til også at gælde bestemmelser vedrørende priser og avancer i efterfølgende omsætningsled (jfr. § 6, stk. 2). Sådanne bestemmelser vil ligesom enkeltvirksomheder og sammenslutninger være almindelig bekendt, således at myndighederne har mulighed for at kræve anmeldelse, hvis man skønner det påkrævet. En eventuel ændring af § 6, stk. 2, således at anmeldelse af bestemmelser af den deromhandlede art kun skal ske efter påkrav, vil selvsagt medføre visse ændringer af bestemmelserne i §§ 7 og 8.

ad §§ 10 og 11. Forbudene i disse paragraffer omfatter aftaler om hel eller delvis boykot, eksklusiv forretningsforbindelse, prisdiskriminering samt aftaler om mindstepriser eller -avancer. Organisationerne må heroverfor anføre, at det hidtil her i landet

indhøstede erfaringsmateriale, herunder retspraksis, ikke giver tilstrækkelig begrundelse for bestemmelser om generelle forbud imod de i §§ 10 og 11 nævnte former for aftaler og bestemmelser. Disse forbudsregler bør derfor udgå. Eventuelle misbrug og urimelige forhold i forbindelse med sådanne aftaler m. v. vil ligesom hidtil kunne rammes i medfør af bestemmelser svarende til den nuværende prisaf talelovs §§ 8 og 9 og lovforslagets §§ 12 og 13, jfr. dog bemærkningerne nedenfor til disse. Man vil eventuelt samtidig — i det omfang, det er muligt at sammenligne Danmarks og Sveriges erhvervsliv — kunne iagttage udviklingen i Sverige efter det dér fornylig gennemførte forbud mod mindstepriser. Nævnte forbud blev iøvrigt vedtaget som led i en kompromisløsning af hele spørgsmålet om skadelig konkurrencebegrænsning.

Vi skal også henvise til professor Vinding Kruses afhandling, der bl. a. redegør for et omfattende erfaringsmateriale fra USA, England, Sverige og Norge og fra dansk retspraksis. Det er her påvist, at andre landes lovgivning og retspraksis ikke giver grundlag for forbud imod de i §§ 10—11 nævnte aftaler og bestemmelser, og at danske domstole samt priskontrolrådet har evnet at tage disse former for aftaler m. v. op til konkret individuel prøvelse. Organisationerne henstiller, at sådanne aftaler også fremtidig behandles efter de retningslinier, som har været fulgt under den gældende lov, hvorefter misbrug og urimelige forhold kan forhindres. Erhvervsorganisationerne er enige om at vende sig imod indførelse af forbud.

Specielt med hensyn til de i § 10 omhandlede aftaleformer henleder De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark opmærksomheden på, at købmandsforeningerne ikke har stillet sig afvisende overfor gennemførelsen af et vist indseende med disse.

Hvad angår lovforslagets § 11, ønsker Landbrugsrådet at henvise til sin udtalelse i skrivelse af 4. november 1953 til handelsministeren, hvorefter Landbrugsrådet ikke med sikkerhed tør udtale sig om betimeligheden af denne regels indførelse.

Samtidig med, at forslaget om forbud imod faste priser afvises, skal organisationerne pege på det særlige problem vedrørende de såkaldte „lokkevarer“, som også